11
1 Hooimaand
1944

HOE MOET EEN KAMERAADSCHAPSBIJEENKOMST ZIJN?

LEVENSWIJSHEID.

Ik wilde dat gij dit gevoelen woudt;

Lachen is goed en droomen in de zon
En zang en dans en allerlei vermaak,
Maar toch doet hij verkeerd, die altijd lacht
Of danst of ligt te droomen in de zon.

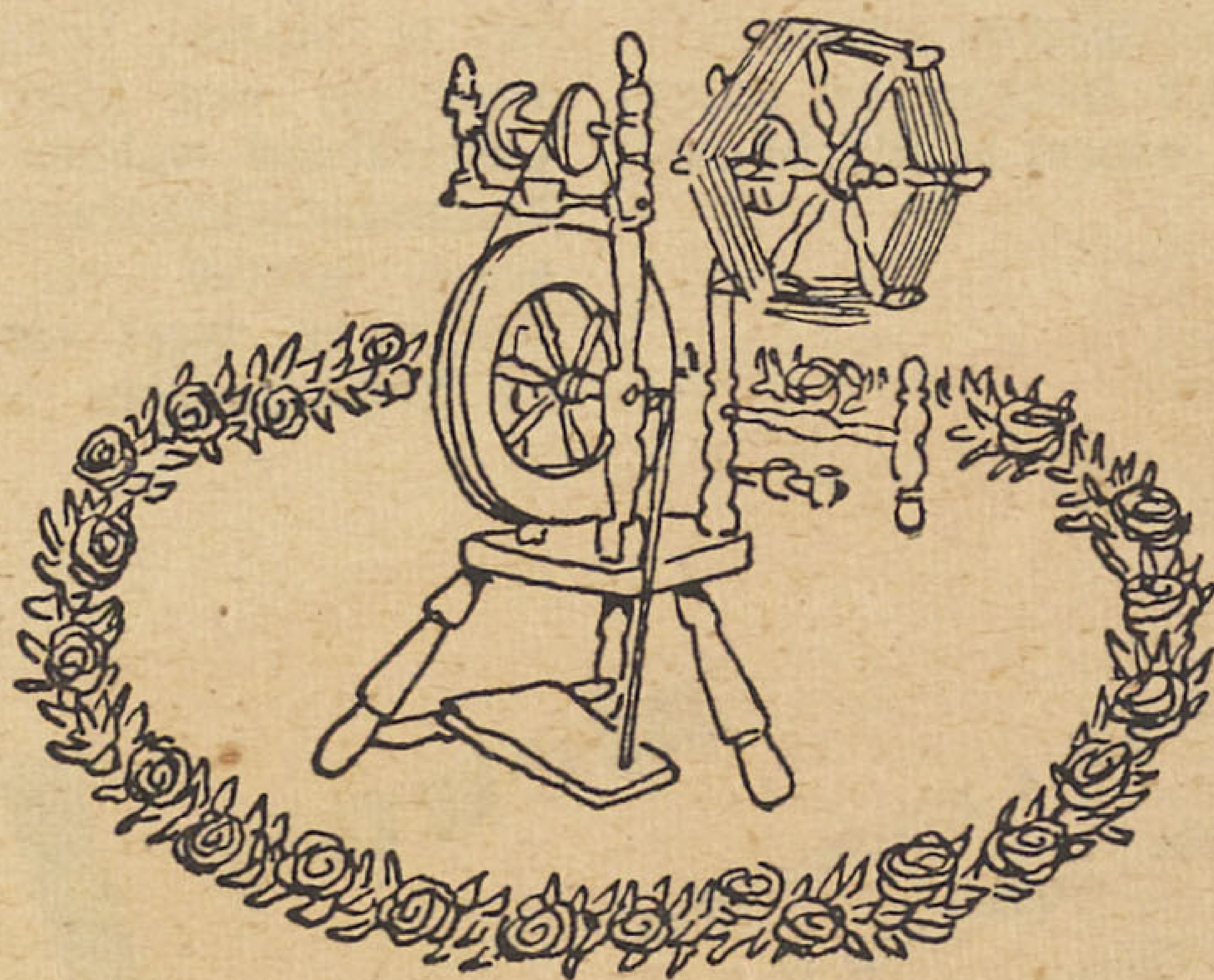
Omdat een bloem kàn bloeien, doet zij goed
Wanneer zij bloeit en niet meer doet dan dat.
Zij is geen vrouwtje, dat het spinnewiel trapt
En zijde spint ter kleeding, maar zij bloeit.
En door dat bloeien prijkt zij nochtans schoon.
Gelijk een vrouwtje in een zijden kleed.
Ze is goed, want zij doet alles wat zij kan
En dat is bloeien, — maar de mensch, die (wel
kan spinnen, doet verkeerd, als hij alleen
Zich door de zon beschijnen laat en ziet
Hoe and'ren spinnen aan zijn zijden kleed.

Dit mooie gedicht van Albert Verwey schreef ik heden uit, om te laten stencilen, als bijdrage voor de kameraadschapsbijeenkomsten. Het is mijn innige wensch, dat het in vele kringen ten gehoore zal worden gebracht en goed begrepen mag worden door allen.
De functionarissen mogen de woorden „Lachen is goed en droomen in de zon en zang en dans en allerlei vermaak", in de ooren blijven hangen en ieder kameraadske moge vooral aandacht besteden aan de wijze woorden: „maar toch doet hij verkeerd, die altijd lacht of danst, of ligt te droomen in de zon".
Het lachen en dansen en droomen in de zon, ieder menschenkind heeft daar recht op en zeker moet zijn jeugd hieraan rijk zijn, opdat hij hierdoor kracht, moed en levensblijheid kan vergaren, om het leven met een sterk en blij hart aan te durven. Wij Nederlanders mogen wel de kunst der levensblijheid wat aankweeken. Laten wij leeren zingen, lachen, onze handen behoeven daarom niet minder naarstig te werken. Laten wij uren van verpoozing kennen, onze geest zal frisscher en scherper zich weer kunnen wijden aan ernstige levensopgaven. Juist dáár, waar veel zorg is moet er een tegenwicht gevonden worden, opdat men niet balsturig en ontevreden worde, en opdat wij de innerlijke veerkracht verwerven om den druk te kunnen weerstaan, die onze levensblijheid dreigt te verdringen.
Daarom moeten wij ook in onze vrouwenbeweging, waar zooveel over plichten gesproken wordt en zoo dikwijls een beroep gedaan wordt op bereidwilligheid tot dienen en offeren, een sfeer trachten te scheppen, waar nu en dan zang en dans en het droomen in de zon tot hun volle recht kunnen komen.
Indien wij te zamen er in slagen, om door datgene wat aan gaven in ons is uit te buiten, (zang, declamatie, tooneelspel) een blije vroolijke geestesgesteldheid wakker te roepen, op een kameraadschapsbijeenkomst, zoodat, wat eerst grauw en eentonig leek in ons leven, weer kleur krijgt, waardoor de kameraadskes opgefrischt en ver-

N.S.V.O. nieuws
Verantw. redactrice: C. F. Galjaard-Meck
Redactie en adm.: Laplacestraat 31, Amsterdam O.
Tel. 52322, Postgiro 320886.
Verschijnt tweemaal per maand

sterkt in eigen gezin terugkeeren, dàn heeft een kameraadschapsbijeenkomst aan het gestelde doel beantwoord.
Juist omdat de vrouw het overwicht heeft in de stemming, die in een gezin zal heerschen, is het van zoo groot belang, onze kameraadskes nu en dan uit de huishoudelijke zorgen te halen en haar eens kinderlijk te laten genieten, zoodat ze eens even snorren kunnen als poes in de voorjaarszon.
Een moeder, die, zelfs in kommervolle tijden, de kunst verstaat een opgewekt gelaat te vertoonen en een lach te laten hooren aan hare kinders, die op familiehoogtijdagen toch een feeststemming weet te tooveren, heeft een verdienste, die opweegt tegen die van eene o zoo plichtgetrouwe, slovende en hardwerkende huismoeder, die echter door al het jachten en haasten en zich inspannen verleerd heeft blij te zijn met haar kinderen.
En juist als de kameraadskes hooren en leeren zien met welke eenvoudige middelen men toch een feeststemming in het leven kan oproepen, zullen zij hiervan zeker iets overnemen. De moeders toch moeten er toe komen, om haar kringleidster of groepsvrouw te vragen naar een aardig gedichtje, liedje of tooneelstukje dat de kinders brengen kunnen op vaders verjaardag, en alle kameraadskes moeten mede helpen in het verkrijgen van geschikt materiaal, door zelve wat te dichten of te schrijven en mij dit op te sturen, opdat ik het door kan geven in alle districten.
Daarenboven, weet U wel, dat zelve iets voordragen zoo uitermate geschikt is om aangeboren verlegenheid af te wennen, verlegenheid die ons Nederlanders wel eens parten speelt. En dat wij onze mooie taal ook leeren zuiverder uit te spreken en te doorvoelen, dat wij gaan letten op onze houding, enz. en dat daarenboven de inhoud van het gedicht gevoelens bij ons opwekt, die waard zijn overdacht te worden?
Zoo o gemerkt worden wij dan niet allééén in de zon droomende en genietende vrouwen, maar hebben reeds onbewust den trapper van het spinnewiel aangezet, het snort reeds en onze vingers weven reeds nieuwe draden in onze levensopgave. Het zijn sterke en verfraaiende draden, in ons weefwerk, want hoemeer wij ons zelve vervolmaken, hoe meer kunnen wij doorgeven van onze kracht aan anderen.
Daar de vrouw voorbestemd is om de geefster te zijn van het nieuwe leven en deze taak de grootste en zwaarste verplichtingen op haar schouders legt, zoo is het noodig, dat, wil zij voor haar taak berekend zijn, zij zich even als een plant, nu en dan zonnen kan. Maar — zij zal hebben te bedenken, dat zij zich zont niet allééén om *harentwille*, maar om daar boven uit kracht te vergaren, om zelve glans en heerlijkheid en warmte te schenken aan het gezin, waarvan zij hart en ziel hoort te zijn.
Mogen de kameraadschapsbijeenkomsten aanleiding zijn, dat het spinnewieltje lustiger gaat snorren en mogen vele mooie en levensblije liedjes er bij gezongen worden, die gaarne ingewacht worden bij

Kamske A. NIERSTRASZ-DOLK

EVEN AANDACHT VOOR DISTRICT... 5, OVERIJSEL

LOCHEM. Uit naam van de Districtleidster zou ik U even een rapport sturen van onze jaarmarkt voor het N.S.V.O.-blaadje.
Onze jaarmarkt die we 31 Mei gehouden hebben, is voor onze groep een succes geworden, wat we niet gedacht hadden. We waren steeds bang, dat er niet voldoende goed aanwezig was.
Toen we echter in onze groepszaal de tafels klaar hadden, leek het naar ons idee al heel aardig.
Er waren verschillende schortjes, jurkjes en baby-artikelen en nog behoorlijke andere artikelen.
Van de grabbelton werd druk gebruik gemaakt en er werd flink geraden naar de 2 namen van de poppen. De soep en koffie, limonade en bier werd ook flink gebruikt. Mijn man in zijn functie als Burgemeester heeft de jaarmarkt geopend en ieder welkom geheeten waaronder de Districtsleidster van de afdeeling Volks- en Gezinshuishouding kamske J. J. Loggen-Langenhorst, de Kringleidster en de andere Kam. uit Zutphen en Borculo. 's Avonds hebben we een Kameraadschapsavond gehouden, waar de overgebleven artikelen verloot zijn plus 2 taarten, een flesch kummel, een keurig wit manteltje en een wieg. Deze verloting was zeer geanimeerd en heeft nog flink wat geld opgebracht. Een ding wilde ik nog graag even de aandacht op vestigen. De wieg was ons gegeven door een van de kameraadskes en deze is netjes wit opgeverfd en rondom in de wieg was een stevig stuk carton gemaakt in plaats van stof en dit carton hadden we ook wit laten verven wat een zindelijken indruk maakte, verder was er een roze gordijntje om gemaakt en een keurig matrasje met kussentje en lakentjes en sloopje met 2 dekentjes. Het bedrag wat onze jaarmarkt opgebracht heeft met aftrek van alle onkosten was *f* 550,20½.

H. v. ELTEN-BANNING,
Groepsleidster N.S.V.O. Lochem.

KRING SALLAND. Het is een goede gedachte van de redactie, om beurt een kameraadske uit een der kringen in ons N.S.V.O.-nieuws aan het woord te laten. We versterken daardoor den onderlingen band. Zelf heb ik indertijd genoten van de belevenissen van onze Friesche kameraadskes tijdens hun dienstreis naar Amsterdam en al beleven wij nu niet allemaal van die leuke dingen, we zijn toch nieuwsgierig hoe het in andere kringen gaat. Bovendien leeren we op die manier iets van elkander.
In den kring Salland gebeuren geen groote dingen. We houden geregeld onze brei- en naaimiddagen, de afdeeling Hulp en Bijstand is in actie, en onze jongste spruit: de afdeeling Pullen en Ukkepullen heeft ook haar intrede gedaan.
Onze kringleidster was het laatste halfjaar volkomen gegrepen door het instituut „Pullen en Ukkepullen". Op de meest rare oogenblikken, sprak zij over Pullen en Ukkepullen. Er is in Deventer zelfs geen kameraad die niet weet wat „Pullen en Ukkepullen" zijn. Maar zij is er in geslaagd een afdeeling Pullen en Ukkepullen te vormen. Begonnen werd met 35 kinderen en bijna op iedere bijeenkomst melden zich nieuwe deelnemertjes.
Het is opmerkelijk hoe vlug de kleintjes de versjes leeren en hoe geanimeerd de spelletjes gespeeld worden. Met grooten ernst volgen de jongens de commando's op. Zelfs op de meisjes maakt dat indruk, dat bewijst wel het volgende.
Een meiske had al het doen en laten van de jongens nauwlettend gadegeslagen. Thuis gekomen bracht zij meteen in practijk wat ze gezien en gehoord had. Toen haar vader op een gegeven oogenblik in zijn zaak kwam, stond daar het geheele personeel aangetreden en de pul commandeerde met het ernstigste gezicht van de wereld „Geeft acht".
Zoo zal het natuurlijk ook gaan als ze met vriendjes of vriendinnetjes spelen. Onwillekeurig worden dan de liedjes gezongen en de spelletjes gespeeld die ze bij de pullen geleerd hebben en op die manier komt de jeugd, die nog buiten de rijen van de pullen staat, daar toch mee in contact.
Daarom kameraadskes stuurt Uw kleuters naar de Pullen. Gij doet er Uzelf en Uw kinderen een genoegen mee.
Ik wil dan ook besluiten met den wensch dat de jongste N.S.V.O.-spruit voorspoedig mag groeien en een waardig lid van het N.S.V.O.-gezin mag worden.

H. v. B.-B.

In ons vorig nummer meldden wij dat de Leidster de leiding van de afd. Vorming op zich genomen heeft, terwijl als plaatsvervangend Hoofd Afd. Vorming werd benoemd Mevr. J. Jansen-van Balen. Dit is aldus te verstaan:
Daar op het oogenblik niemand anders tijd en/of bekwaamheid genoeg heeft om de afdeeling Vorming te leiden, heeft de Leidster dit voorloopig op zich genomen, terwijl kamske Jansen-van Balen, die zooals men weet om gezondheidsredenen destijds de Vorming neerlegde, zich bereid heeft verklaard in bijzondere gevallen als plaatsvervangster op te treden.

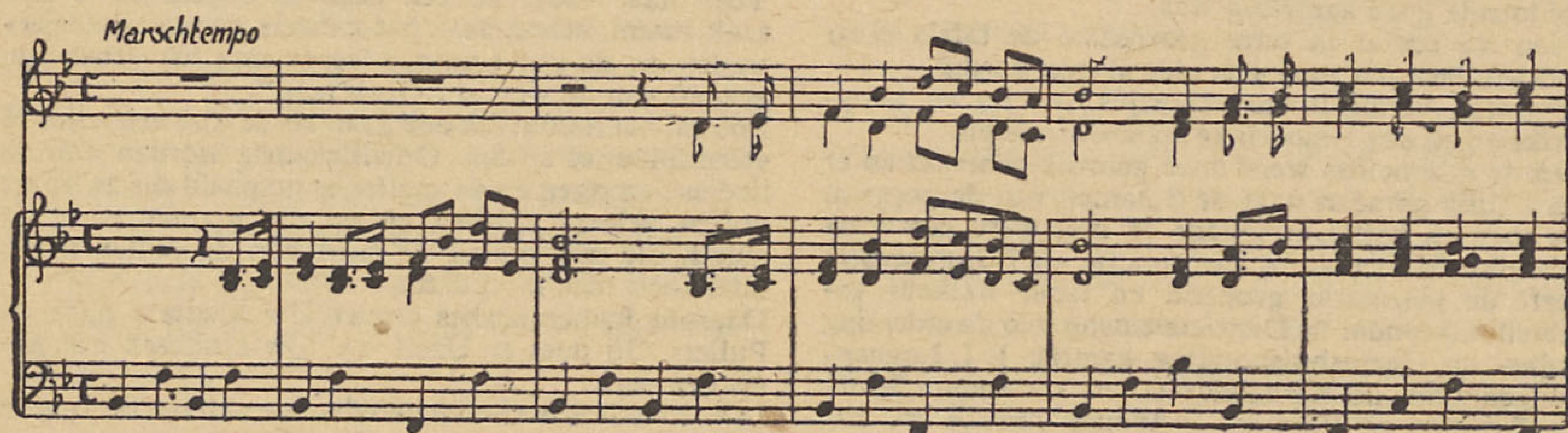
Uit het heele land

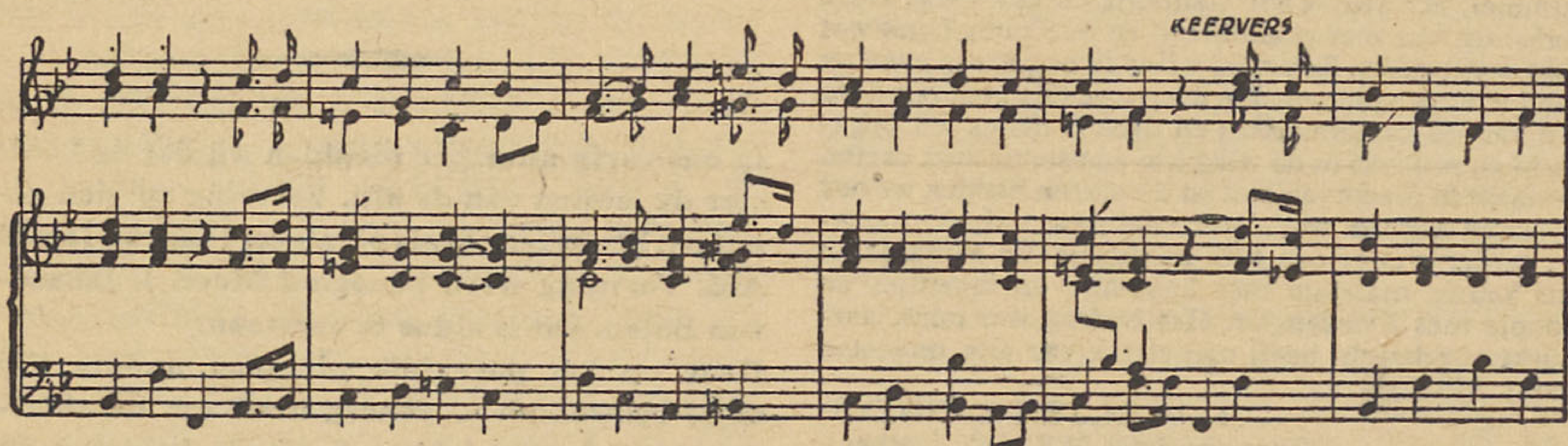
SCHAGEN. Hier werd door den kring Noorderkwartier op 2 Mei het Lentefeest gevierd. Lentebloemen prijkten op de tafeltjes. Als gasten waren aanwezig de kam.skes Hofman en Verbeek, resp. distr. vormingsleidster en -propagandiste. De kringleidster sprak een kort openingswoord. Daarna samenzang en enkele solo's. Kam.ske De Haan hield een gloedvolle lenterede. Een vroolijke noot in het programma was een voordracht in West-Friesch dialect door kam.ske Breebaart. Hierna sloot de kringleidster den gezelligen middag.

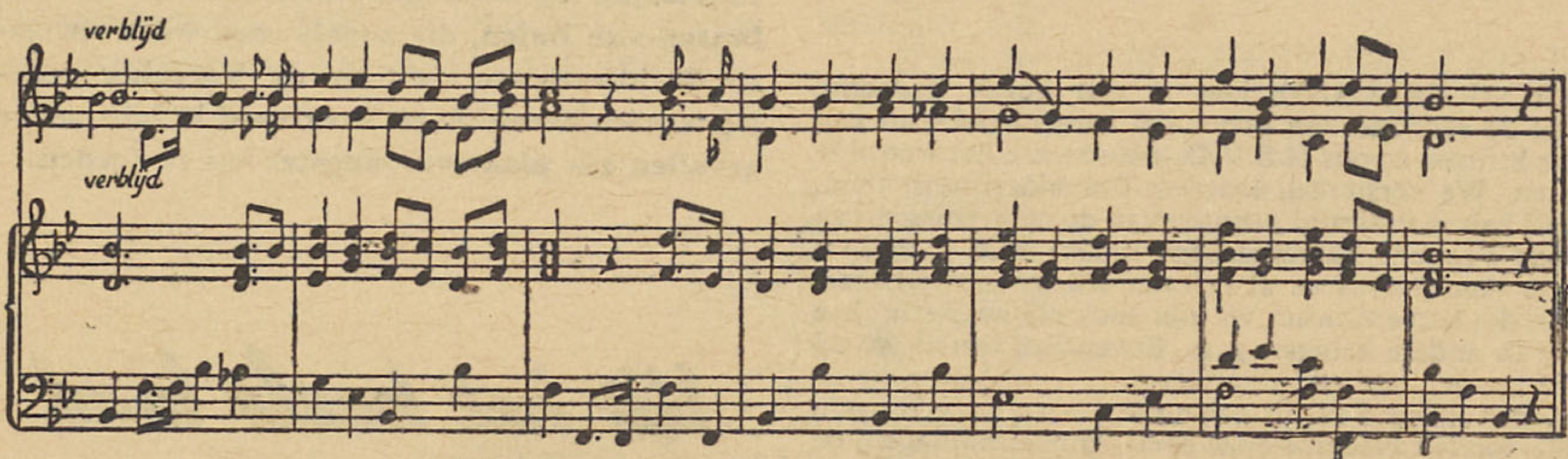
Kr.leidster

G. Leenheer. J. C. Andreae.

In den zomer rond te dwalen,
Door de bosschen, in de heide,
Langs de akkers, over weiden,
Welk genot kan daarbij halen.

Keervers:
Daarom zingen wij verblijd, verblijd:
Heil U, mooie zomertijd!
Daarom zingen wij verblijd:
Heil U, mooie zomertijd!

Alles lacht ons vriend'lijk tegen,
't Groen der boomen, pracht van bloemen,
Keur van vruchten, niet te noemen.
't Al schenkt ons een rijken zegen.

Frissche lucht en schoone dreven
Doen verheugd ons ademhalen.
Doen ons steeds het lied herhalen
Van het heerlijk buitenleven.

WIE RUILT?

Zwart heerencostuum veel gedragen met grijs gestreepte *en* zwarte broek, maat 48, voor beige sportbroek en eenig heeren ondergoed van dezelfde maat. Een paar mooie zwarte suède pumps voor de eerste maal verzoold kleine 38 voor hooge jongensschoenen maat 27—28 liefst bruin.
Twee paar mooie damesschoenen, bruin (merk Dick) en zwart met reptielen leer (Girondelle) maat 38 voor een lap voor een japon of iets dergelijks. Tel. 28305. Kamske C. M. Braun-Goudappel, Dongestraat 23II, A'dam Z.

Een nieuwe overall maat 54 voor een nieuwe stofjas dezelfde maat. Kamske J. H. C. de Korte, Perseusstr. 17, Haarlem.

Corset met binnenband maat 90 nieuw o.k. voor lichte regenmantel maat 42. Hooge bruine jongensschoenen maat 23 pas gemaakt voor maat 26. Kamske E. Smit-Nieman, Balistraat 115I, A'dam O.

Vetleeren jongenslaarzen (11 tot 13 jaar), dames zomerschoentjes (maat 38) voor japonstof. Kamske Scalogne-Briedé, Spoorsingel 45, Delft.

Een paar damescamisoles voor oorl. tegen een paar interlock heerenhemden. Wie heeft nog zwarte zijde beschikbaar voor het opwerken van het N.S.V.O.-embleem (liefst perlgaren). Kamske Pardijs, IJsselschestraat 170, Gendringen.

Nieuwe zwart stoffen damesrok o.k. (heupw. 84 cm). tegen dito heupw. ± 90 cm of prima zwarte of d. blauwe wintermantel maat 42 met bijbetaling. Kamske A. E. Zanen, van Eeghenstr. 16b. A'dam Z., tel. 95130.

Twee nieuwe lakens met schulprand (2 pers.) voor wol liefst donkerblauw. Tel. 84998. Kamske A. L. Machielse, Legmeerplein 25, A'dam Z.

Een in z.g.s. zijnde wollen rok maat 40 voor een wollen stoffen meisjes jasje event. met hoedje of mutsje 1½ à 2 jaar. 3 witte reform schorten voor 1 paar damesschoenen maat 37—38. Kamske Boom, Ferguutstr. 16III, A'dam.

Nieuwe dames stofjas o.k. maat 44 zwart voor een paar damesschoenen maat 39 (leer) of dames vest maat 44. Kamske van Hinten, van Ostadestraat 108, A'dam Z.

Een paar lage zwarte kinderschoentjes maat 24 zoo goed als nieuw, tegen een paar hooge schoentjes maat 25. Kamske M. Sprenger, Kloosterstr. 64, Duivendrecht.

Een zeer goede gehaakte 2 pers. sprei voor een 2 pers. deksprei. Kamske A. de Jongh, Bloemgracht 35I, A'dam C.

Een buikband z.g.a.n. en een irrigator voor bruine damestasch of wollen damesjapon. Kamske Onkenhout-Koops, N. Meerdijk 18, Badhoevedorp.

Een kanten japon donkerblauw met lange mouw maat 42 voor stoffen jurk of stof en een gebreide wollen dames pullover voor lichtgrijs rokje maat 40-42. Kamske Franken Lumeystr. 19III, A'dam W.

---

1 paar heerenschoenen maat 40 z.g.a.n. voor 1 paar lage heerenschoenen maat 41; 1 paar heerenschoenen maat 40 z.g.a.n. voor 1 paar lage heerenschoenen maat 42; 1 paar heerenschoenen maat 40 z.g.a.n. voor dames handschoenen en ondergoed; 3 Jaeger borstrokken voor heeren regenjas kleine maat; 3 Jaeger heeren borstrokken voor heeren interlock hemdjes en broekjes maat 5 of 6. Kamske Wijtenburg, Ruyschstr. 22hs., A'dam O.

---

5 tafellakens w.o. 3 linnen (zeer geschikt voor luiers) tegen 1 mouwschort (gr. maat 44). Kamske M. Petersen-Weller, Oranjestr. 4, Winschoten.

Een paar hooge laarsjes maat 32 of een paar bruine molières maat 32 voor een gehaakte of een gebreide sprei. Kamske A. Oudewaal, Kazernestr. 23b, Haag.

---

1 paar hooge br. meisjes schoenen o.k. maat 31 voor 6 deelig servies, 2 gummi broekjes o.k. voor 2 z.g.a.n. schorten, 2 binnen- en buitenbanden voor fiets voor klein meisjesfietsje leeft. 6 jaar. Kamske Kempen Zwiers, Residastr. 34, Assen.

---

1 paar zw. leeren heeren molières maat 44-45 in goeden staat voor een redelijk aantal kop en schotels, kan ook met thee- of koffiepotjeerbij. 2 v.o. jongenszomerpakjes leeft. 2 à 3 jaar voor wat jurkjes voor een kindje van ongeveer 1 jaar. Of iets waar wat uit gemaakt kan worden. Kamske J. M. de Graaf-Brederoo, Molenweg 6, Monster.

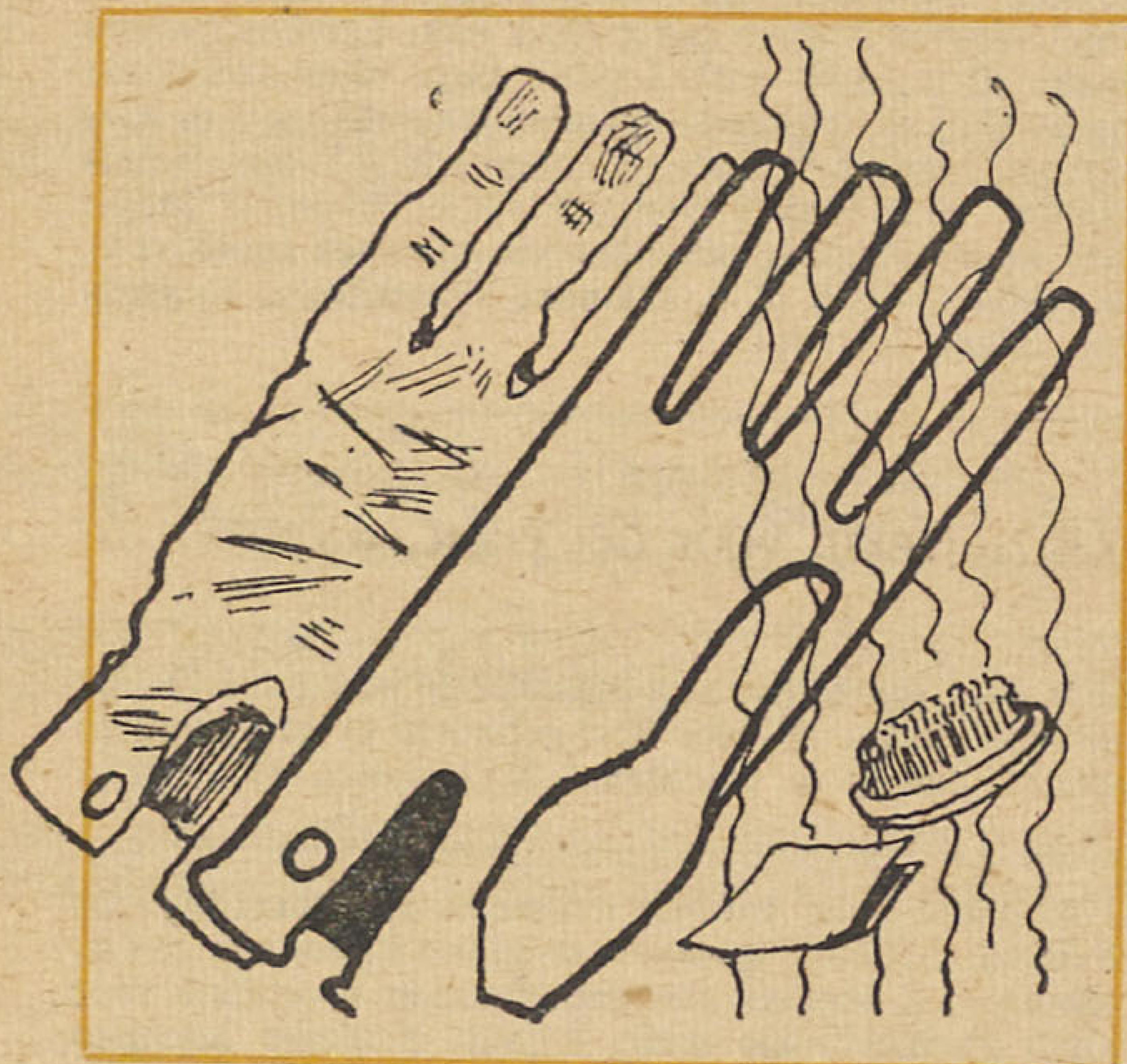
1 paar nieuwe damesschoenen slangenleer maat 37, 1 paar hooge heeren schoenen maat 41 voor een heerenpantalon 50 à 52. Kamske Goedhart, Gen. de Lareylaan 47, Bussum.

Donkerblauwe jongensregenjas leeft. 16 à 17 jaar voor zomermantel voor meisje 16 à 17 jaar, desnoods mantelpakje maat 40. Mooie groene wintermantel voor meisje 14 à 15 jaar met grijs bont voor wintermantel 16 à 17 jaar. 2 plusfourbroeken leeft. 16 à 17 jaar en 2 korte zomerbroeken met zomershirts voor jurken voor meisje leeftijd 16 à 17 jaar. Kamske Mulder, Bankastr. 43, Amersfoort.

HOE MAKEN WE TEGENWOORDIG PEAU-DE-SUEDE HANDSCHOENEN EN CEINTUURS SCHOON?

Dat is een vraag, die mij den laatsten tijd al eenige malen gesteld is. Ik wil u daar hier iets over vertellen.

Onze peau-de-suède handschoenen kunnen we eigenlijk precies zoo behandelen, als onze schoenen van peau-de-suède. Dus, wanneer ze op sommige plaatsen, zooals aan de toppen van de vingers, wat glimmend worden, trachten we ze weer dof te maken, door ze flink op te borstelen met een rubber borsteltje of een anderen borstel van *stevig* vezelmateriaal. Mocht dit niet

voldoende resultaat geven, dan kunnen we ze met *heel fijn* schuurpapier voorzichtig bijschuren of we kunnen ze met wat vlekkenwater behandelen, ze laten drogen en ze daarna weer opborstelen of voorzichtig bijschuren. Daarna kunnen we ze nog wat opstoomen boven den stoom van kokend water. We houden hiertoe de handschoenen vooral niet *te dicht* boven het water. Als ze te *heet* worden, worden ze hard en stug.

Worden de handschoenen uitgesproken vaal, ik denk hier bijv. aan de donkere soorten, zooals zwart, bruin, blauw en bordeaux rood, dan kunnen we ze met een vloeistof in de zelfde kleur behandelen. Deze „dressings" zijn ook nu nog steeds te verkrijgen en ze geven uitstekende resultaten.

Ik heb u nu dus, afhankelijk van de vuil- of kaalheid van uw handschoenen verteld, hoe u ze weer op kunt knappen. Met suède ceintuurs kunt u precies zoo te werk gaan. Voor wit leer en suède is het raadzaam, eerst het leer met vlekkenwater af te nemen en het daarna pas met de „dressing" te behandelen.

Behalve deze handschoenen, die dus *niet waschbaar* zijn, bestaan er ook die *wel* waschbaar zijn. Voor glad leer en suède staat dit dan aan den binnenkant van den boord aangegeven. (Lavable, washable). Ze kunnen dan geheel als wollen handschoenen gewasschen worden, tenzij een gebruiksaanwijzing het anders bepaalt. We wasschen ze dus in een bijna koud sopje van een zeepvervangingsmiddel, geschikt voor wol en zijde. Tijdens het wasschen trekken we de handschoenen het liefst aan; we kunnen dan goed bij de toppen en tusschen de vingers komen en... de handschoenen hebben op deze wijze weinig te lijden. We spoelen ze na het wasschen goed uit, we knijpen ze losjes uit in een doek en we leggen ze te drogen. Ze drogen zoodoende langzaam en blijven mooi soepel.

Lichtgekleurde handschoenen zijn ook wel eens van *zeemleer* gemaakt. Deze worden bijna geheel als de waschbare handschoenen behandeld. Echter, ze worden *na* 't wasschen niet in schoon water, doch in *schoon sop* nagespoeld. Hierdoor blijven ze zachter (denk bijv. aan een droge zeem).

Wildleer, velen noemen het grijs suède, is ook waschbaar. Het kan geheel als waschbaar suède behandeld worden.

Ik hoop, dat ik u met dit artikeltje van dienst heb kunnen zijn.

M. C. P. KOSTER

PLICHT

In de ruime fabrieksafdeeling, waar het vale licht van den kouden, mistigen Januaridag plaats maakt voor een vroegen schemer, heerscht groote bedrijvigheid. Hier en daar zijn de lichten reeds ontstoken. Ze werpen een zacht schijnselop vele vrouwenhanden, die snel en met routine hun werk doen. De motoren, die met hun dreunen en stampen den indruk geven van geweldige kracht, trachten elk ander geluid te overstemmen. Toch klinken boven alle lawaai uit, heldere jonge stemmen, die met hun vroolijken lach, den spot schijnen te drijven, met den ernst om hen heen. En dan weer is er het bedachtzame geluid van oudere vrouwen, soms vermoeid, na den drukken werkdag. Vanaf haar plaats aan de lange werkbank, beziet Linda het drukke geloop en gedoe in de geweldige ruimte. Blij is ze, dat het einde van den dag in zicht is. Want nog altijd valt het haar moeilijk, te wennen aan het werk, dat eentonig is, maar toch alle aandacht vraagt. Doch het meest van alles mist ze de bewegingsvrijheid, die haar in het eigen beroep zoo lief is. Voor den oorlog werkte ze als journaliste aan een der groote dagbladen. Doch sinds, als gevolg van de papierschaarschte, de kranten tot een minimum beperkt zijn, gaf zij zich op voor dit werk in de oorlogsindustrie, wijl ze meende daar meer noodig te zijn. En met de nuchtere zakelijkheid, die een harer voornaamste karaktereigenschappen is, zet ze zich over de moeilijkheden van haar nieuwen werkkring heen.

Wanneer dan eindelijk de bel gaat, ten teeken, dat de werkdag ten einde is, gaat ze te zamen met de overige arbeidsters naar de kleedkamers. Even later loopt ze, diep weggedoken in den kraag van haar warmen wintermantel, door den kouden donkeren avond. Snel gaat ze den weg naar huis. In de omgeving van de fabriek is veel geloop van vrouwen en mannen, voor wie eveneens de dagtaak ten einde is. Doch in de buitenwijken is het stil. Het lijkt hier, of de mist dikker en zwaarder is. Waar ze gaat, doen vreemd de scherpe contouren van de huizen in den dikken, grijzen nevel. Hoog en donker dreigend, doemen zware boomengroepen op, waar een windvlaag de nevels in flarden uiteenrukt. Stil is het hier, stil en verlaten. En alles lijkt zoo onwezenlijk. Alsof ze hier geheel alleen is, verweg van alle menschen. En vanzelf gaan haar gedachten naar haar belevenissen van elken dag. Zijn de dingen thans niet even onwerkelijk, als de voorwerpen in den mist? Hier gaat ze van haar werk aan de fabriek, naar het huis van haar moeder, waar ze woont, sinds haar man als geneesheer aan het roode kruis verbonden is. Hier gaat ze, alsof er nooit een huis was, waarin zij woonde, samen met den kameraad, met wien zij haar leven deelde. Is het goed, zooals het nu is? Nu kan zij met haar vrijen tijd doen wat zij wil, zonder ooit rekening te moeten houden met den ander. Of is er toch het verlangen, naar wat eens was? Naar de avonden te zamen? Soms was er moeite, maar er was toch ook heel vee goeds.

Angst heeft ze soms, angst om het heden en angst om de toekomst.

Ze ziet hem voor het eerst, wanneer hij in gezelschap van den directeur een bezoek brengt aan de fabriek, waar zij werkt. Ze loopen de ruime afdeelingen door, terwijl ze hier en daar even stilstaan. Direct valt ze hem op tusschen de andere arbeidsters. Zooals ze daar staat, in haar grauwen overall, het smalle energieke gezicht gebogen over het werk. Tezeer verdiept in haar werk, let ze niet op hen, terwijl ze naderbij komen. Eerst wanneer ze gekomen zijn, aan de plaats waar ze staat en de directeur haar aanspreekt, ziet ze op. Terwijl het gesprek in enkele korte zinnen over het werk gaat, staat hij wat terzijde. En gespannen beziet hij haar, als iets, dat hij niet verwachtte en dat hem verrast. En wanneer hij zich eenige oogenblikken later beleefd groetend verwijdert, zien zij elkaar even aan. En ook in haar oogen is verwondering.

Eenige weken later ontmoeten zij elkander toevallig aan een klein diner bij wederzijdsche kennissen. En temidden van het drukke geroezemoes om hen heen, praten zij te zamen, als menschen, die lang eenzaam zijn en nu eindelijk iemand vinden, die naar hen luistert en

hen begrijpt. Als tot een goeden kameraad, zoo kan zij spreken over alles, wat soms zwaar en moeilijk is en waarvoor zij geen oplossing weet. En wanneer hij ziet naar de vrouw naast zich, naar het ernstige gezicht, waarin de groote, donkere oogen soms lachend naar hem op zien, voelt hij zich wonderlijk gelukkig.

Na deze ontmoeting zien ze elkaar vaker. En de avonden, waarop zij thuis werkt, stil, bij het zachte licht van de laagstaande lamp, avonden, die haar immer tevoren zoo lief waren, worden nu vol van een vreemde onrust. Alsof er iets in haar leven gekomen is dat sterker is dan al het andere.

Alsof zij staat aan den stillen oever van een meer, en een vloedgolf komt, die alles meeneemt, wat ooit waarde in haar leven had.

Is dit de eerste maal dat ze lief heeft? Was al het andere dan niets? Het andere, waarin wel de trouwe kameraad was, en het huis waarin zij kwam, na ingespannen werk elders.

Doch waar nimmer was, dit groote, alles overheerschende verlangen. Dat verlangen, dat haar dagen en nachten vervult van een wonderen gloed. Dat aan alle kleine dingen van iederen dag, beteekenis geeft. Doch wanneer zij denkt aan den kameraad, die zijn plicht doet, daarginds waar gevaar zijn en dood, komt er een felle pijn in haar hart, om datgene wat zij doen wil. Alles verloochenen, wat tot nu toe waarde voor haar had, om dit eene te volgen, dat grooter en sterker is dan al het andere.

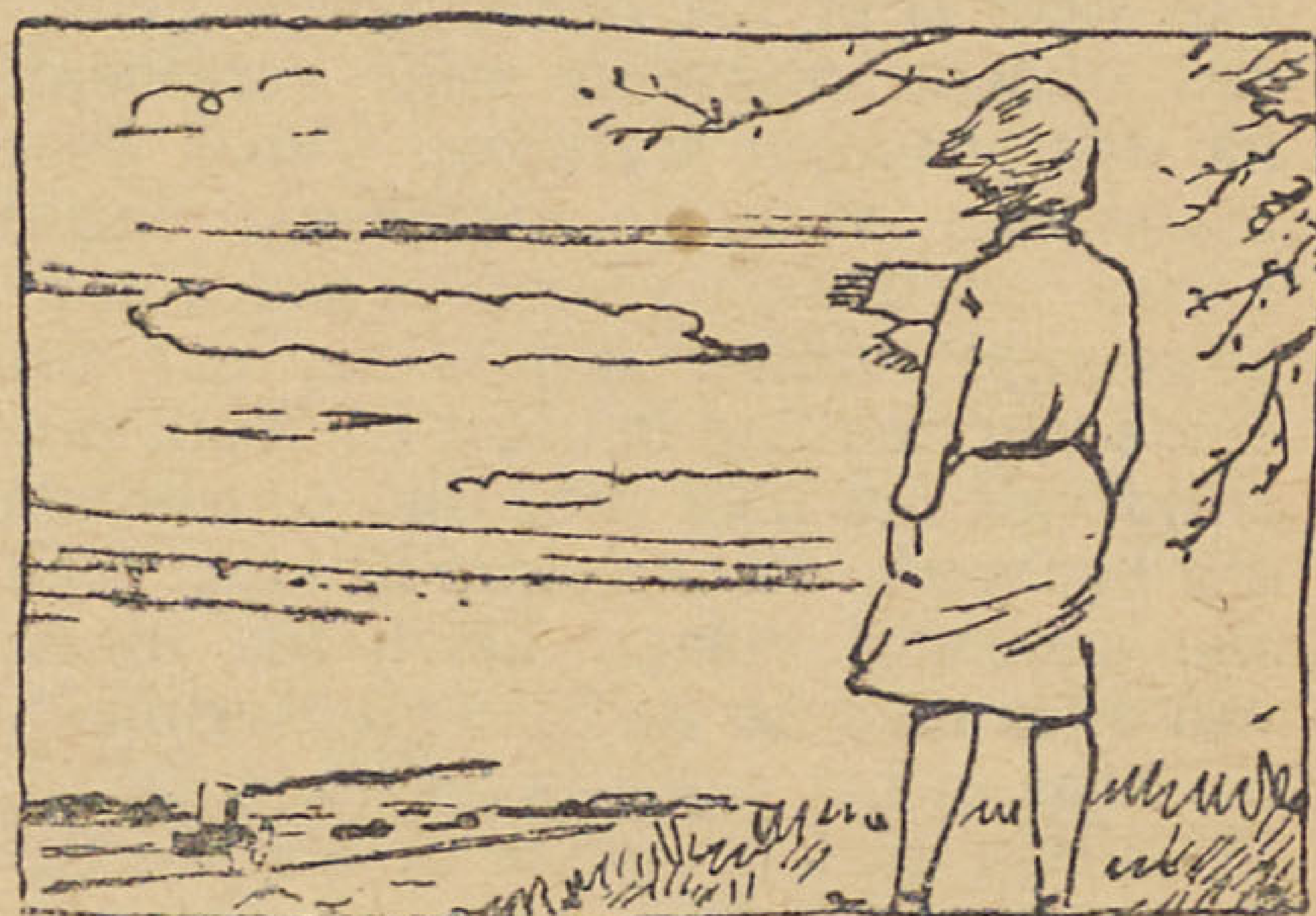
Want als een band, hinderlijk en knellend, lijkt plots alles, wat vele jaren van haar leven vulde en ze mooi en goed maakte.

Het is een zonnige morgen, wanneer zij naar buiten trekt, om een wandeling te maken door de mooie omstreken van het stadje, waar zij woont. Nog vroeg in het jaar is het, maar reeds wint de zon aan kracht. Aan de kale takken der boomen beginnen de knoppen te zwellen. In de lucht zijn de geuren van het voorjaar. Van af het hooge punt, waar zij staat, kan zij zien tot heel ver in het rond.

Schoon ligt het wijde land aan haar voeten. Op de breede rivier, die als een zilveren band door het omliggende land gaat, varen groote stoombooten. Aan haar oevers liggen vruchtbare boerenhoeven. In het dal en tegen de zachte glooiing der heuvels zijn kleine dorpjes. De roode daken van de huizen steken vroolijk af tegen de zwarte, omgeploegde aarde.

Peinzend ziet ze neer op dit alles rondom haar. En het is haar, of zij het voor de eerste maal ziet, of zij nimmer tevoren wist, hoe lief haar dit land was.

En zij denkt aan den zwaren, harden krijg, waarin het gewikkeld is. En hoe van een elk, mannen zoowel als vrouwen, verwacht wordt, dat zij hun plicht doen.

En dan klinkt, verweg nog, maar gedragen door den frisschen voorjaarswind, gezang uit veel jonge kelen. En het geluid van voetstappen in sterke, gelijke cadans klinkt door tot waar zij staat. Zij wacht en wanneer zij nader komen, beziet zij hen, geboeid, als zag zij hen voor de eerste maal.

Zij ziet hun jonge gezichten, waarin vroolijkheid is en tegelijk ernst en groote vastberadenheid.

Ook deze jongens zullen hun plicht doen, indien het moet tot het laatste.

En dan gaan haar gedachten terug naar den man, daarginds in het hospitaal.

En wanneer zij eenige uren later den weg terugwandelt naar huis, door het land, dat daar zoo schoon en vredig ligt, doch dat een strijd voert op leven en dood, weet zij, dat ook zij haar plicht zal doen.

GUDA KOPER NIESTADT.

Verantwoordelijk redactrice: C. F. Galjaard-Meck Amsterdam - Uitgave N.S.V.O. Amsterdam-Druk van N.V. Drukkerij v.h. L. E. Bosch en Zoon, Utrecht - Verschijnt tweemaal per maand. Geen verkoop van losse nos.
P.V. 2109/1 K 2350